

Україна: європейська інтеграція через вищу освіту

I. Короткий опис

Входження української вищої освіти в європейський освітній простір є важливою і багато в чому вирішальною складовою загального процесу європейської інтеграції України. Приєднання України до загальноєвропейської акції під назвою "Болонський процес", спрямованої на створення спільного європейського простору вищої освіти буде потужним поштовхом до позитивних системних змін у системі вищої освіти України, зокрема у таких сферах, як автономія університетів, прозорість систем вступу та оцінювання, моніторинг якості освіти, мобільність студентів, подолання корупції.

Проект є суттєвим доповненням інших ініціатив МФВ у сфері європейської інтеграції та освітньої політики (курс "Європейські студії для шкіл", Центр тестових технологій, Мережа освітньої політики, проекти "Громадське обговорення проекту закону "Про вищу освіту", "Академічні кваліфікації: дослідження можливостей взаємного визнання і заліку у східноєвропейському регіоні")

Мета проекту — сприяння європейській інтеграції вищої освіти України шляхом реалізації ряду громадських ініціатив та акцій, спрямованих на системні зміни у вищій освіті країни, налагодження дієвого діалогу і співпраці між університетською громадськістю, державними органами та європейськими освітніми структурами

Планується організація громадської експертизи відповідності українського освітнього законодавства європейським нормам, підготовка *policy paper* для розробки стратегії реформування системи вищої освіти; розробка рекомендацій урядові щодо змін у законодавстві про вищу освіту; лобіювання цих змін шляхом діалогу між владою та "третім сектором"; створення національних і міжнародних експертних груп; проведення низки публічних акцій для активізації участі освітньої громадськості в розробці рішень, пов'язаних із змінами в системі вищої освіти; поширення інформації про інтеграційні процеси в європейській вищій освіті та місце України в них.

Результатами проекту будуть:

- Зміни в законодавстві про вищу освіту, спрямовані на євроінтеграцію
- Секторні зміни в системі вищої освіти України, потрібні для її адаптації до європейських вимог (прозорий моніторинг якості, автономія університетів, мобільність студентів та викладачів)
- Забезпечення участі університетів та громадськості у розробці програм дій центральних органів управління освітою
- Виведення співпраці недержавних, державних та міжнародних організацій у русі української вищої освіти до Європи на інституційний рівень
- Зростання рівня поінформованості суспільства щодо європейського освітнього простору та місця України в ньому

II. Визначення потреб

Стратегія співпраці України з Європейським Союзом передбачає поступову інтеграцію національної системи вищої освіти в Європейський освітній простір, як напрям, завдяки якому можна досягти вагомих успіхів у всіх інших євроінтеграційних процесах. Інтеграція української вищої освіти в європейський освітній простір може стати одним з вирішальних системних чинників у входженні України в об'єднану Європу. Інтеграційний процес у сфері освіти і науки полягає, насамперед у впровадженні європейських норм і стандартів в освіті. Не менш важливим міркуванням є те, що дії, спрямовані на європейську інтеграцію через вищу освіту, слугуватимуть каталізатором реформування української системи вищої освіти.

У 1999 р. міністри освіти 29 європейських країн підписали документ, який отримав назву Болонської декларації. У цьому документі визначено декілька напрямів дій, які мають призвести до утворення спільного європейського простору вищої освіти, що розглядається європейськими країнами як потужний засіб підвищення якості та конкурентоспроможності національних систем вищої освіти в умовах глобалізації та зростання попиту на кваліфікованих фахівців. На даний момент до Болонського процесу долучилися 40 європейських країн.

Україна визнала, що зволікати надалі з інтеграцією вітчизняної системи вищої освіти неприпустимо. Це ще більше підсилюватиме ізоляційні явища як з боку Європи, так і з боку Росії, з огляду на приєднання останньої до Болонського процесу. До Болонської співдружності доєдналися всі наші сусіди, за винятком Білорусі та Молдови. Однак, щоб увійти до Європейського простору вищої освіти принаймні на рівні політичної дії вже на найближчому Бергенському саміті 2005 року, вкрай необхідно провести ґрунтовний порівняльний аналіз вітчизняної системи науки й освіти з європейськими системами, що беруть за зразок принципи Болонської декларації, локалізувати сегменти освітнього і наукового простору, які вимагають змін і модернізації та вжити реальні практичні заходи у цій сфері.

Попереднє порівняння стану справ в українській вищій освіті з вимогами Болонської декларації засвідчує, що Україна поки що перебуває на початковій фазі вступу в європейський простір:

Основні спрямування Українська вища освіта дій за Болонською декларацією (1999) та Берлінською нарадою (2003)

**Запровадження
системи чітко
визначених і
придатних до
порівняння освітніх
ступенів**

**Існує система освітньо-
кваліфікаційних рівнів:
молодший спеціаліст, бакалавр,
спеціаліст, магістр. Порівняння
із відповідними
характеристиками західних
(європейських та**

американських) є складним і не відповідає сучасним вимогам. Процедура визнання іноземних кваліфікацій є складною, її здійснює центральна державна агенція(управління ліцензування та акредитації МОН), а не університети. Ця процедура визначається (ідеологічно) Лісабонською конвенцією (1997, ратифіковано Україною 2000) та двосторонніми міждержавними угодами з іншими країнами (на 2003 — 14 країн, переважно колишні радянські республіки і пост-комуністичні країни)

Запровадження двоступеневої системи вищої освіти

Кількість ступенів можна формально визначити як дві: власне вища освіта та аспірантура. Проте, на відміну від більшості європейських країн, система аспірантури і докторантури виходить за рамки "класичної" вищої освіти. Наявність двох ступенів: кандидат і доктор наук ускладнює верифікацію і порівняння наукових ступенів. Остання проблема існує також у Польщі, Франції, Німеччині та інших європейських країнах.

Запровадження кредитної системи

Окремі університети в Україні практикують модульно-

оцінювання

кредитну систему і намагаються впроваджувати кредитну систему. Проте, на законодавчому загальнонаціональному рівні цю систему не регламентовано. У 2004 – 2005 рр. Триватиме експеримент (майже 60 університетів) по запровадженню кредитної системи. Проблема кредитів є водночас проблемою стандартів вищої освіти та їх порівняння із міжнародними стандартами

**Сприяння
мобільності студентів
і викладачів**

Мобільність студентів на національному рівні законодавчо забезпечено єдністю вимог до стандартів вищої освіти. Практично мобільність студентів є низькою. Мобільність за лінією "Україна" — світ" забезпечується або міжуніверситетськими зв'язками, або західними грантами. Ця мобільність часто перетворюється на вплив інтелекту з країни.

**Впровадження
європейського виміру
у вищій освіті**

В Україні працюють європейські програми TEMPUS, TACIS. Вони підтримуються МОН. Інформація про них є недостатньою. Позитивний досвід поширюється несистемно, спонтанно. Досвід невдалих

проектів не аналізується. Відбір університетів-учасників подекуди відбувається під тиском лобіювання університетів, які мають кращий доступ до прийняття рішень в МОН

Сприяння загальноєвропейській співпраці в оцінці якості навчання

Система самооцінки та зовнішньої оцінки якості навчання є монополією держави і пов'язана з акредитацією вищих навчальних закладів. Система акредитації піддавалася змінам з метою спрощення, проте, вона і далі узалежнює університети від центральних державних органів і породжує сприятливе середовище для корупції.

Перші кроки України на шляху до приєднання до Болонського процесу ще раз засвідчили, що ініціатором змін зазвичай виступають центральні керівні органи, а не самі вищі навчальні заклади. При цьому здебільшого консультації з регіонами безпосередньо на етапі підготовки важливих стратегічних документів не стали системою. Як наслідок, *університети, які мають впроваджувати ці зміни, виявляються не готовими до цього і не відчують себе повноправними учасниками процесу*, що призводить до нівелювання ефекту життєво важливих для них ініціатив. Важливо, щоб ініціатором змін в українській системі вищої освіти виступали не тільки центральні керівні органи, а, насамперед, вищі навчальні заклади, академічні спільноти і студентські органи самоврядування.

Останнім часом Міністерство освіти і науки України активізувало свою діяльність у цій сфері. Створено нову національно-правову базу вищої освіти з урахуванням світових стандартів, поступово запроваджується система ступеневої вищої освіти, кредитно-модульна система навчання, розвивається мережа вищих навчальних закладів різних типів та форм власності. Одним з пріоритетів Міністерства на 2004 рік є реалізація принципів і завдань Болонського процесу в Україні. У січні 2004 р. затверджено масштабну програму дій МОН та вищих навчальних закладів України щодо реалізації положень Болонської декларації в системі вищої освіти країни. В указі Президента України від 17 лютого 2004 р. "Про заходи щодо вдосконалення

системи вищої освіти України" міститься окремий пункт про розробку системи заходів щодо участі України в Болонському процесі. Офіційний орган МОН "Освіта України" розпочав серію публікацій, присвячених цій темі. Упродовж 2004 р. проведено 3 загальнонаціональні наради ректорів, присвячених Болонському процесові, У 2003 – 2004 рр. спільно з європейськими інституціями (Рада Європи) проведено 2 міжнародні конференції з питань входження України в "Болонський клуб".

Водночас чітко визначилася група університетів, які більшою чи меншою мірою активізують свої зусилля, спрямовані на євроінтеграцію. Ряд університетів запроваджує кредитну і кредитно-модульну систему оцінювання знань студентів. 63 університети зголосилися до участі в експерименті по впровадженню цієї системи. Окремі університети мають позитивний досвід участі в європейських програмах з розвитку вищої освіти (TEMPUS/TACIS) і готові поширювати його, чимало вищих навчальних закладів дедалі активніше налагоджує стабільні багатосторонні зв'язки і програми обмінів з європейськими університетами.

У грудні 2003 р. Львівський національний університет виступив з ініціативою проведення ряду громадських акцій, спрямованих на ознайомлення університетської громадськості з основними параметрами Болонського процесу та активізацію участі університетів у русі до європейського освітнього простору. 28-29 травня 2004 р. за сприяння фонду "Відродження" проведено міжнародну конференцію "Європейські стандарти вищої освіти і Україна". Учасники конференції наголосили на необхідності ширшого залучення університетської спільноти, особливо на регіональному рівні, до обговорення проблем, пов'язаних з європейською інтеграцією вищої освіти України.

Консультації, проведені у грудні 2003 – лютому, травні та червні 2004 рр. представниками МФВ з українськими університетами (Львів, Харків, Дніпропетровськ, Донецьк, Сімферополь, Чернівці, Київ), з міністром освіти і науки країни В. Г. Кременем, із заступником міністра М. Ф. Степком, начальником департаменту міжнародного співробітництва О. С. Сухолитим підтвердили високий рівень зацікавленості усіх сторін в якнайшвидшому здійсненні заходів, спрямованих на приєднання України до Болонського процесу.

Консультації з представниками європейських структур-учасників Болонського процесу (Лазар Власеану, заступник директора Європейського центру вищої освіти ЮНЕСКО, Керолайн Кемпбел, заступниця директора Агенції з оцінки якості вищої освіти, Леслі Вілсон, генеральний секретар Європейської асоціації університетів) у травні засвідчили їхню зацікавленість у співпраці з Україною та реалізації запропонованої стратегії МФВ.

Таким чином, виникла досить *сприятлива ситуація*, коли інтереси виконавчої влади збігаються з інтересами найактивнішої частини університетської громадськості та ректорського корпусу, а це у свою чергу збігається з обережним, але дедалі стабільнішим інтересом загальноєвропейських структур до входження української вищої освіти в європейський простір. Це створює сприятливі передумови для підтримки серії заходів, які матимуть системний вплив у галузі європейської інтеграції України через вищу освіту.

Водночас *існує небезпека* перетворення Болонського процесу на *широкомасштабну імітацію, чергову кампанію*. Намітився *розрив* між темпами продукування декларацій вищими державними чинниками та темпами поширення інформації та залучення університетської спільноти до свідомих та конструктивних дискусій щодо переваг і вад нинішнього варіанту "болонізації" вищої освіти України. Деякі заяви провідних

діячів вищої освіти свідчать про те, що рівень і масштаб завдань, пов'язаних із системними перетвореннями у вищій освіті України, усвідомлюється неадекватно. Організовані за ініціативою МОН України громадські акції іноді зводяться до формального "ухвалення" університетами пропозицій МОН. Фактично *відсутня зовнішня експертиза* як планів МОН, так і можливостей системи вищої освіти України щодо реалізації "ліній дії" Болонського процесу. Практично *немає присутності західних експертів*, які вже мають досвід діяльності в галузі реформ, пов'язаних з Болонським процесом.

Виходячи з цього, можна сформулювати **потреби**, на реалізацію яких спрямовується ця стратегія:

- Болонський процес в Україні має перейти з рівня міністерських ініціатив та спонтанних дій на рівень усвідомленої, реалістичної та прийнятної для університетів стратегії
- Трансформувати дії, спрямовані на бажання "відповідати вимогам" Болонської декларації у дії, спрямовані на здійснення реальних реформ у вищій освіті України — через організацію серії експертних заходів, громадських акцій та громадське

лобіювання

- До реалізації завдань Болонської декларації треба залучити активну частину університетської громадськості, об'єднати її зусилля в систематичні дії
- Необхідно забезпечити незалежну зовнішню експертизу стану справ у вищій освіті України під кутом зору її інтеграції в європейський освітній простір, сприяти налагодженню сталої співпраці українських і закордонних експертів
- Поруч з експертизою необхідне проведення ряду пілотних заходів з випробовування нових моделей організації вищої освіти (зокрема в галузі моніторингу якості освіти, мобільності студентів і викладачів, взаємного визнання кваліфікацій із західними університетами)
- Нагальною потребою є налагодження рівноправного діалогу між державними чинниками, освітнім "третім сектором" та університетами в обговоренні проблем вищої освіти в контексті Болонського процесу
- Необхідно запровадити ряд змін в законодавстві — не лише освітньому, а й тих секторах, які стосуються оподаткування, фінансування, організації праці та навчання в університетах — з метою його узгодження із загальноєвропейськими нормами
- Необхідно налагодити систему громадського моніторингу реалізації положень Болонської декларації у вищій освіті України

- Необхідне проведення ряду взаємопов'язаних громадських акцій та інформаційної кампанії, спрямованої на ознайомлення громадськості з суттю Болонського процесу та місцем України у ньому

МФВ пропонує реалізацію стратегії "Європейська інтеграція України через вищу освіту". Реалізація даного проекту, крім безпосереднього впливу на євроінтеграційні процеси матиме пряме відношення до розв'язання ключових проблем освітньої політики, зокрема таких, як *автономія університетів, децентралізація системи управління освітою, моніторинг якості вищої освіти, участь освітянської громадськості у прийнятті рішень*.

Проект відповідає пріоритетам двох програм Міжнародного фонду "Відродження": "Розвиток громадянського суспільства" та "Освітні програми" та напрямкові "Європейська інтеграція"

III. Мета і завдання проекту

Мета проекту: сприяння системній реформі української вищої освіти через її інтеграцію в європейський простір

Завдання:

- Налагодження співпраці освітянських НУО, університетів та державних органів у входженні в європейський простір
- Забезпечення участі університетської громадськості у розробці стратегій реформування вищої освіти в контексті європейської інтеграції
- Забезпечення незалежної експертно-аналітичної підтримки для розробки практичних заходів щодо реформ у вищій освіті для входження України в Болонський процес
- Налагодження співпраці загальноєвропейських та українських НУО у розробці та реалізації заходів щодо входження України в Болонський процес
- Забезпечення відкритого і паритетного громадського обговорення проблем європейської інтеграції вищої освіти України
- Розробка механізмів і впровадження процедур зовнішнього моніторингу якості вищої освіти за європейськими зразками

- Забезпечення змін у законодавстві, які сприятимуть впровадженню базових принципів університетської автономії, мобільності студентів і викладачів, підвищенню якості викладання і навчання
- Поширення інформації про основні параметри Болонського процесу та наслідки приєднання до нього

IV. Опис проекту

Упродовж 2004 — 2005 років планується підтримати і скоординувати ряд ініціатив український університетів, неурядових та урядових інституцій (Міністерство освіти і науки, Комітет Верховної ради з питань освіти і науки, освітні неурядові організації), спрямованих на входження України в "болонський процес" — рух європейських університетів та урядів за створення загальноєвропейського простору вищої освіти.

Планується здійснення експертно-аналітичної, організаційної та фінансової підтримки заходів по підготовці національної доповіді (policy paper) щодо готовності системи вищої освіти України до входження у спільний європейський простір; розробка єдиної методики самоаналізу університетів згідно з основними вимогами Болонської декларації 1999 р.; проведення досліджень (самоаналізу) в університетах, які висловлять бажання брати участь у проекті; організація робочих зустрічей експертів (українських і зарубіжних); проведення серії конференцій і семінарів в регіональних університетах і Києві; публікація брошур, присвячених практичним питанням підготовки до вступу в "болонський процес"; розробка і впровадження пропозицій щодо змін в законодавстві та підзаконних актах ("Закон про освіту", "Закон про вищу освіту", Положення про ступеневу освіту, державні стандарти вищої освіти); широка інформаційна кампанія.

Напрями діяльності

Організація проекту

- Створення робочої групи (РГ) з представників університетів — ініціаторів проекту
- Створення Наглядової Ради проекту — 7 осіб (МФВ, МОН, університети) (Склад Наглядової Ради затверджується Правлінням МФВ)
- Консультації і узгодження дій з Міністерством науки і освіти
- Консультації з Комітетом Верховної Ради з питань освіти і науки
- Координація дій РГ, МОН, університетів та експертних груп
- Створення експертних груп
- Залучення зарубіжних експертів
- Інформаційна підтримка
- Моніторинг проекту

Аналіз, експертиза та розвиток експертних потужностей

- Підготовка **policy paper** "Україна: стратегія входження в європейський простір вищої освіти" (доповідь є документом, який вимагається для приєднання до Болонського процесу. Доповідь стає основою для державної програми реформування вищої освіти і має містити визначення найбільш проблемних зон та пропозиції по розв'язанню проблем, які буде висунуто громадськістю)
- Розробка моделі самооцінки університетів та формування стратегічних планів їхнього розвитку на основі європейських методик (самооцінка університетів є необхідним елементом європейської системи моніторингу якості освіти і в подальшому стає необхідним елементом формування системи об'єктивних університетських рейтингів)
- Підготовка аналітичної доповіді та практичних рекомендацій щодо українського досвіду впровадження кредитної системи (один з ключових елементів долучення до європейської системи трансферу кредитів — ЄСТК як умови інтеграції та мобільності студентів і викладачів. В Україні є власне know-how у цій сфері (кредитно-модульна система), яке може бути запропоноване на розгляд європейської спільноти)
- Аналіз українського законодавства щодо вищої освіти та щодо діяльності університетів (оподаткування, фінансування, розпорядження коштами, оплата праці) і розробка рекомендацій щодо змін згідно з параметрами Болонської декларації (узгодження законодавства — базова вимога усіх міжнародних угод з європейської інтеграції)
- Розробка моделі зовнішнього моніторингу якості освіти в університетах на основі європейського досвіду та проведення пілотних проектів в університетах-волонтерах (пріоритет Болонського процесу на 2004-2005 рр.)

Залучення громадськості та забезпечення впливу проекту

- Проведення конференцій та круглих столів в університетах — учасниках проекту в регіонах (згідно з тематичними пріоритетами — зміни в законодавстві, популяризація Болонського руху, трансфер кредитів, моніторинг якості вищої освіти)
- Створення "Болонського комітету" з представників університетів — учасників, МОН та громадських організацій (функції комітету: популяризація ідей Болонського руху, представлення проекту на міжнародному рівні, лобіювання ідей проекту в законодавчих і виконавчих органах, залучення нових університетів)
- Організація постійних консультацій представників "Болонського комітету" з керівництвом МОН та Комітету з освіти і науки ВР
- Організація сесій "Болонського комітету" (2 рази на рік)
- Подання пропозицій щодо змін у законодавстві про освіту до ВР
- Моніторинг змін у законодавстві

Інформаційна підтримка

- Розробка і публікація інформаційних брошур про досвід входження країни в Болонський процес

- Організація серії публікацій в пресі ("Дзеркало тижня", "День", "Освіта України", "Освіта", радіо та телепередач
- Розсилка матеріалів проекту по інформаційних мережах
- Розміщення матеріалів проекту на сайтах МОН
<http://www.education.gov.ua>; <http://www.mon.gov.ua>; на сайті "Мережі освітньої політики" <http://ues.civicua.org/new/>
- Переклад матеріалів проекту англійською мовою та розміщення в європейських освітніх мережах

VI. Тематичні пріоритети та організація

Передбачається реалізація проекту за чотирма змістовними тематичними лініями:

- Моніторинг якості освіти і самооцінка університетів
- Зміни в законодавстві з вищої освіти та у законах, пов'язаних з регламентацією праці, оподаткуванням і фінансуванням системи вищої освіти
- Підготовка національної доповіді, яка має стати основою програми реформ вищої освіти
- Визнання кваліфікацій та періодів навчання за європейською моделлю

Організації, що виявили бажання взяти участь в реалізації проекту*

- Міжнародний фонд "Відродження"
- Міністерство освіти і науки України — текст меморандуму про співпрацю узгоджено з МОН, меморандум має бути підписано у липні 2004
- Британська Рада (моніторинг якості вищої освіти) – консультації проведено, текст меморандуму узгоджується
- Львівський національний університет – перший захід в рамках стратегії профінансовано МФВ як позаконкурсний проект
- Дніпропетровський національний університет – усна домовленість, очікується лист про наміри
- Донецький національний університет – в університеті створено регіональний центр сприяння Болонському процесові, очікується лист про наміри
- Національний технічний університет України "Київський політехнічний інститут" – відбулася зустріч з ректором. Досягнуто усну домовленість про співпрацю
- Харківський національний університет – усна домовленість, очікується лист про наміри
- Таврійський національний університет – усна домовленість, очікується лист про наміри
- Міжнародний фонд досліджень освітньої політики (Київ) — усна домовленість, очікується лист про наміри
- Центр освітньої політики м. Львова — перший захід в рамках стратегії профінансовано МФВ як позаконкурсний проект
- Центр "Освітні студії" (Дніпропетровськ) – усна домовленість, очікується лист про наміри

Організації, які розглядаються як потенційні партнери проекту

- Чернівецький національний університет – рекомендація МОН
- Волинський державний університет імені Лесі Українки – рекомендація МОН
- Національний університет "Острозька Академія" – рекомендація МОН
- Національний авіаційний університет (Київ) – рекомендація МОН
- Харківський національний політехнічний університет – рекомендація МОН
- Українська федерація вчених (УФВ) – ініціатива УФВ
- Асоціація ректорів університетів Польщі – пропозиція Львівського університету

*** з усіма зазначеними університетами у травні-червні проведено консультації на рівні ректорів і проректорів та осіб, призначених відповідальними за реалізацію програми МОН з приєднання до Болонського процесу.**

В реалізації пілотних заходів (самооцінка університетів, впровадження моделі зовнішнього моніторингу якості, взаємний залік періодів навчання та кваліфікацій) пропонується спиратися лише на ті університети, які вже мають конструктивний досвід відповідних дій та розвинені партнерські зв'язки з європейськими університетами.

I. Управління проектом, процедури

Стратегія здійснюється як серія грантових проектів Міжнародного фонду "Відродження" у співпраці з Міністерством освіти і науки України, провідними українськими університетами, громадськими організаціями, що працюють у сфері освітньої політики. Гранти в рамках проекту надаються шляхом тендерних процедур.

Для управління проектом створюється Наглядова Рада з представників МФВ і головних партнерських організацій: Міністерства освіти і науки України, університетів, громадських організацій.

Склад Наглядової Ради — 7 осіб. Кандидатури до Наглядової Ради пропонуються партнерськими організаціями на основі пропозицій Робочої групи проекту і затверджуються Правлінням МФВ.

Повноваження органів управління проектом:

Правління МФВ — затверджує стратегію, розглядає і затверджує річний звіт проекту, затверджує бюджет. Рішення про подальше фінансування кожного наступного етапу проекту приймається Правлінням МФВ після затвердження звіту з реалізації попереднього етапу. Правління здійснює оцінювання проекту. На вимогу Правління менеджмент проекту подає поточні звіти.

Наглядова Рада (НР) - розглядає фінальний варіант стратегії проекту, ухвалює її і подає на затвердження Правління МФВ. НР ухвалює річні плани проекту та піврічні звіти менеджменту проекту. НР приймає рішення про надання грантів у рамках проекту. НР здійснює поточне оцінювання проекту, пропонує і затверджує кандидатури експертів. Члени НР представляють проект перед міжнародними організаціями та фондами.

Наглядова Рада збирається двічі на рік. Рішення НР приймаються консенсусом.

Менеджмент проекту складається з **координатора проекту** та **технічного менеджера**. Координатор проекту призначається Виконавчим директором МФВ за узгодженням з Правлінням МФВ та Наглядовою Радою. Функції технічного менеджера проекту виконує менеджер освітніх програм МФВ.

Координатор проекту здійснює поточну координацію та моніторинг виконання проекту, забезпечує вчасний і повний обмін інформацією між учасниками проекту, забезпечує оцінювання заходів проекту, складає річні плани і бюджет проекту, представляє проект перед міжнародними організаціями і донорами, здійснює фанд-райзінг. Координатор проекту готує поточні і річні звіти для Наглядової Ради, організує засідання НР.

Технічний менеджер проекту забезпечує технічний і фінансовий супровід проекту згідно з процедурами МФВ

http://www.irf.kiev.ua/ua/programs/edu/iedu?to_print=1